

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 227-1921)

Originalt emne

Begravelsesvæsen

Begravelsesvæsen/Kirkegaarde

Kunst

Mindesmærker og Mindefester

Uddrag fra byrådsmødet den 16. juni 1921 - side 4

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 227-1921)

Andragende fra "Forældrekomiteen angaaende Rejsning af et Monument for faldne Danske i de allieredes Hære" om, at Monumentet maa rejses paa søndre Kirkegaard.

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse foreslaar at tilstille Kirkegaardsbestyrelsen Sagen med Anmodning om, at det til Monumentets Anbringelse fornødne Areal maa blive stillet til Udvalgets Raadighed.

J. Chr. Møller erindrede om, at en Del Forældre og Søkende til de faldne Danske i Ententens Hære vilde rejse et Monument til Erindring om disse, og man blev enig om at overdrage Arbejdet til Billedhugger Ølsgaard, Aarhus. Det var først Meningen, at Monumentet skulde staa i Ræbild Bakker; men der rejste sig saa Strid om, hvorvidt det vilde passe i Landskabet; derfor blev man enig om at finde en anden Plads, og langt de fleste stemte da for Aarhus. Taleren mente, at Byen maatte være glad ved at modtage en saadan Gave, og vilde foreslaa Byraadet at modtage den med Tak. Monumentet vilde kunne faa en meget smuk og idyllisk Plads paa den gamle Kirkegaard og forhaabentlig staa i mange Aar som et Vidnesbyrd om den Trofasthed og Kærlighed, som de udrejste

Danske stadig viser deres Fædreland.

H P. Christensen udtalte, at Byraadets Flertal ikke tilhørte noget militaristisk Parti og ikke ønskede at tage Standpunkt overfor de Folk, der var faldne i Krigen, enten paa den ene eller den anden Side. Men da det her drejede sig om private Folk, der ønskede at rejse et Minde over deres faldne Slægtninge, kunde man jo ikke have noget imod at give en saadan Tilladelse, saafremt Kirkegaardsbestyrelsen ikke havde noget at indvende derimod.

Vald. Pedersen sluttede sig til Christensens Udtalelser, men ønskede ikke at være med til at modtage Gaven med Tak. Forholdene kunde hurtig forandres, og et saadant Monument kunde godt komme til at staa som en Udæskning overfor vor sydlige Nabo. Derfor var det bedst at undgaa Takken.

J. Chr. Møller beklagede de to sidste Taleres Udtalelser; for alle burde kunne være enige om at modtage et saadant Monument med Tak. Alle de Danske, der var gaaet med i Krigen paa Ententens Side, havde sikkert gjort det med de bedste Følelser overfor deres gamle Fædreland, og de havde sikkeri ogsaa deres store Del i, at Danmark fik saa meget af sit gamle Land tilbage.

Formanden kunde godt gaa med til at modtage Monumentet med Tak. Det var et smukt Mindesmærke, som viste, at de udvandrede Danske endnu i nogen Grad følte sig knyttet til deres Moderland.

Indstillingen vedtoges.